

ОЦІНКА ГОТОВНОСТІ БУДІВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА ДО РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ

Корнило І.М.

Одеська державна академія будівництва та архітектури, м.Одеса

Стратегія підприємства – це генеральна комплексна програма дій, яка визначає пріоритети і для підприємства проблеми, його місію, головні цілі і розподіл ресурсів для їх досягнення. Вона формулює цілі та основні шляхи для їх досягнення, таким чином, що підприємство має спільний напрямок розвитку. За своїм змістом стратегія розвитку підприємства – це довгостроковий плановий документ. В свою чергу стратегічне управління – це процес здійснення цілей на певний період та напрямків діяльності підприємства. Розробка стратегій підприємств – це досить складний і тривалий процес, враховуючи постійну переоцінку і періодичну перевірку вибраних цілей, аналізуючи при цьому стан середовища діяльності самого підприємства.

На сьогодні багато керівників українських компаній намагаються впровадити стратегічне управління в діяльність своїх організацій, що припускає організацію роботи підприємства відповідно до обраної стратегії. Однак, перш ніж розробляти стратегію, на базі якої здійснюється стратегічне управління підприємством, необхідно оцінити готовність підприємства саме до такого, стратегічного підходу в управлінні.

Методика оцінки дозволяє виявити кілька ознак, ступінь прояву яких у діяльності підприємства характеризує його готовність до використання стратегічного управління і планування. Ці ознаки виявляються на підприємстві в різній мері і характеризують в остаточному підсумку його конкурентні переваги:

- визначеність місії;
- визначеність цілей і стратегії підприємства;
- робота з підвищення конкурентоздатності підприємства;
- орієнтованість поточного управління на виконання стратегічних задач підприємства;
- наявність штабних підрозділів, що здійснюють внутріфірмове консультування з питань стратегічного розвитку;
- постійне інформування персоналу про стратегічні цілі і плани підприємства;

- наявність на підприємстві ефективно працюючого персоналу.

Виявлення ступеня прояву ознак, що характеризують підготовленість підприємства до використання принципів і методів стратегічного планування і управління, проводиться експертним шляхом по методу Дельфи. В якості експертів мають виступати менеджери компанії, що забезпечують конфіденційність заходу і не вимагають залучення великих ресурсів. Крім того, зазначена методика може неодноразово повторно застосовуватися для контролю дієвості проведених заходів, покликаних поліпшити сформовану ситуацію.

Для оцінки готовності компанії до роботи з принципів стратегічного управління менеджерам пропонується оцінити ступінь прояву кожного з перерахованих вище ознак у діяльності підприємства - виставити оцінки, що відповідають ступені прояву тієї чи іншої ознаки:

- "5" - якщо дана ознака на підприємстві цілком виявляється;
- "4" - якщо дана ознака виявляється не цілком;
- "3" - якщо дана ознака виявляється слабо;
- "2" - якщо дана ознака не виявляється.

Загальна оцінка ступеня готовності компанії являє собою середньозважений бал:

$$S = \frac{1}{m \times n} \sum_{i=1}^m K_i \sum_{j=1}^n S_{ij}$$

де:

S_{ij} – бальна оцінка j -го експерта ступеня прояву i -го ознаки;

n – кількість експертів;

m – число розглянутих ознак;

K_i – коефіцієнт важливості i -го ознаки, обумовлені за правилом:

$$K_i = \begin{cases} 1 - \text{якщо } i\text{-й ознака "менш важлива";} \\ 2 - \text{якщо } i\text{-й ознака "важлива";} \\ 3 - \text{якщо } i\text{-й ознака "дуже важлива".} \end{cases}$$

Висновок

На підставі оцінки ступеня готовності підприємства необхідно зробити наступний висновок: компанія має бути готова до формування єдиної служби маркетингу, на яку мають покладатися обов'язки по підготовці структури компанії і персоналу до реалізації стратегії розвитку підприємства.

При цьому варто наголосити, що стратегія виживання не може бути довготривалою, оскільки не відповідає економічним інтересам підприємців і всього персоналу. Її практична реалізація майже завжди потребує жорсткої централізації управління виробництвом, граничної обачливості у прийнятті та максимальної рішучості в проведенні управлінських рішень.

Стратегія стабілізації має свої особливості. Залежно від реальної економічної ситуації на підприємстві рекомендується використовувати один з трьох вірогідних підходів до практичного здійснення стратегії стабілізації:

1. Економія та найбільш ощадливе використання всіх видів ресурсів з активним наміром швидкої стабілізації системи господарювання;

2. Позитивне зрушення в обсягах і ефективності виробництва з певною надією на швидке поживлення підприємницької діяльності;

3. Обґрунтована стабілізація економічної ситуації, за якої стають необхідними довгострокові науково-технічні і соціально-економічні програми для досягнення міцної ринкової позиції фірми.

Summary

The main reason for the defeat in the competition for market share in the area of strategic management is the lack of a strategic approach to managing construction company. Strategic management provides the basis for the managers of the building complex.

Література

1. Ансофф И. Стратегическое управление: Сокр. пер. с англ.; Научн. ред. и авт. предисл. Л.И. Евенко. / И.Ансофф – М.: Экономика, 1989. – 519 с.

2. Голов С.Ф. Управлінський облік / С.Ф. Голов – Київ: Лібра, 2003. – 704 с.

3. Керівництво з питань проектного менеджменту: Пер. з англ. / Під ред. С.Д. Бушуєва, – 2-е вид., перероб. – К.: Видавничий дім «Деловая Україна», 2000. – 198 с.

